

पादेति ॥ अष्टाक्षरानुष्टुप्पादैर्बद्धः अक्षरसमः छंदःशास्त्रोक्तगुरुलघ्वक्षरैषम्यरहितः ॥ तथा तंत्री वीणा ॥ लयस्तालमृदंगवेणुहस्ताभिनयानांसमकालंविरामस्ताभ्यांयुक्तः ॥ तंत्र्यामारोप्यवाद्यैःसहगातुंयोग्यइतियावत् ॥ अतःशोकार्तस्यशापहूपतयाऽनौचित्येनप्रवृत्तोपि मेमम श्लोकोयशोरूपोभवतु ॥ अन्यथाऽयशोरूपोमाभूदित्यर्थः ॥ अत्रभवत्वितिपाठएवबहुपुस्तकसंमतस्तीर्थसंमतश्च ॥ श्लोकोयशसिपद्येचेतिनिघंटुः ॥ १८ ॥ शिष्यइति ॥ एवंब्रुवतस्तस्यऋषेर्वाक्यं यशोभवत्वित्येवंरूपं हृष्टःसन् ॥ तथैवेदंयशोरूपमेवेदमित्यनुमोदनेन प्रतिजग्राह अंगीचकार ॥ अयशोरूपेपियशस्त्वानुमोदनेन गुरुस्तस्यतुष्टोभवदित्यर्थः ॥ १९ ॥ सइति ॥ अभिषेकमितिमध्यान्हकर्तव्यानुष्ठानोपलक्षणं ॥ तमेवार्थं अवशतः शापार्थकश्लोकोत्पत्तिरूपं ॥ उपावर्तत न्यवर्तत ॥ २० ॥ श्रुतवान् बंधुश्रुतः ॥ पृष्ठतः पृष्ठभागेन प्रसारितकरोपरिपूर्णकलशमादाय अनुपश्वाज्ज

पादबद्धोक्षरसमस्तंत्रीलयसमन्वितः ॥ शोकार्तस्यप्रवृत्तोमेश्लोकोभवतुनान्यथा ॥ १८ ॥ शिष्यस्तुतस्यब्रुवतोमुनेर्वाक्यमनुत्तमं ॥ प्रतिजग्राहसंतुष्टस्तस्यतुष्टोभवन्मुनिः ॥ १९ ॥ सोभिषेकंततःकृत्वार्तार्थेतस्मिन्यथाविधि ॥ तमेवचितयन्नर्थमुपावर्ततवैमुनिः ॥ २० ॥ भरद्वाजस्ततःशिष्योविनीतःश्रुतवान्गुरोः ॥ कलशंपूर्णमादायपृष्ठतोऽनुजगामह ॥ २१ ॥ सप्रविश्याश्रमपदंशिष्येणसहधर्मवित् ॥ उपविष्टःकथाश्रवान्याश्रकारध्यानमास्थितः ॥ २२ ॥ आजगामततोब्रह्मालोककर्तास्वयंप्रभुः ॥ चतुर्मुखोमहातेजाद्रष्टुंतमुनिपुंगवं ॥ २३ ॥ वाल्मीकिरथतंदृष्ट्वासहसोत्थायवाग्यतः ॥ प्रांजलिःप्रयतोभूत्वातस्यौपरमविस्मितः ॥ २४ ॥ पूजयामासतंदेवंपाद्याध्यासन वंदनैः ॥ प्रणम्यविधिवच्चैनंपृष्ट्वाचैवनिरामयं ॥ २५ ॥

गामेत्यन्वयः ॥ २१ ॥ सइति ॥ मुखतोऽन्याः कथाश्रकार मनसातुशापार्थकश्लोकविषयं ध्यानमास्थितः ॥ यत्तु ध्यानमंवायागायत्र्याश्रतुर्मुखरुद्रप्राधान्येन ध्यानमास्थितइत्यर्थइतितन्न तदास्थितोऽन्याः कथाश्रकारेत्यस्यासंगतेरित्यलं ध्यानपदार्थानभिज्ञदूषणाभिनिवेशेन ॥ २२ ॥ अथतच्चिंतांनिवर्तयितुं ब्रह्मागमनमाह ॥ आजगामेति स्वयंप्रभुः अनन्यमुखनिरीक्षकतयासर्वलोकसृष्ट्युपयोगिज्ञानैश्वर्यादिशक्तिमान् ॥ अतएवभूरादिलोकनिर्माता ॥ तं शापवाक्योच्चारणवशादतिचिंताक्रांतं ॥ २३ ॥ वाग्यतः अतिसंभ्रमवशाद्यतवाक् ॥ प्रयतोऽतिनम्रः ॥ २४ ॥ पूजयामासेति ॥ वंदनं स्तुतिः ॥ प्रणम्येति पृथगुक्तेः ॥ एनमित्याद्युत्तरान्वयि ॥ २५ ॥